uspmri;trelawmjyewr;ausmupm0gusrsm; avlvmcsu

ဇင်မာထွေး

စာတမ်းအကျဉ်း

ဤစာတမ်းသည် ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာ၏ဝါကျများကို ဘာသာဗေဒ ရှုထောင့် မှလေ့လာတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤကျောက်စာသည် အခြားသော အလှူ မှတ်တမ်းတင် ကျောက်စာများကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ ဘုရင့်၏အမိန့်ပြန်တမ်း (သို့) ခိုးမှုဆိုင်ရာ ပြစ်မှုဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ရေးထိုးထားသောကျောက်စာ ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းသူပြည်သား များ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ရေး၊ ပြစ်မှုမကျူးလွန်ကြရေးအတွက် ကြိုတင်ဆုံးမ အသိပေး လမ်းညွှန်ထားချက်များလည်း ဖြစ်ပါသည်။ယခုစာတမ်းသည် ထိုကျောက်စာပါ ဝါကျများ၏ သဒ္ဒါဆိုင်ရာအသုံးများကို မျက်မှောက်ခေတ် သဒ္ဒါအသုံးစည်းမျဉ်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ်တင်ပြ ထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့တင်ပြရာတွင် ဝါကျအမျိုးအစားများ၊ ဝါကျဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ပုံများ၊ သဒ္ဒါစကားသုံး အထားအသိုများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာတင်ပြ ထားပါသည်။

သော့ချက်ဝေါဟာရများ – အမိန့်တော်ပြန်တမ်း၊ ကျောက်စာ၊ ဘာသာဗေဒ၊ သဒ္ဒါဆိုင်ရာအသုံး၊ ပြစ်မှုဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်၊

e'ge;

ပုဂံခေတ်သည် မြန်မာစာပေ၏ အစဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆိုခြင်းမှာလည်း မြန်မာဘာသာ စကား၏ အရေးမှတ်တမ်းများဖြစ်သော ထိုခေတ်ကျောက်စာများကို အညွှန်းပြုဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများသည် မင်းအစသူကြွယ်အလယ် သူဆင်းရဲအဆုံး ရေးထိုးခဲ့ကြသည့် ပုဂံသူ ပုဂံသားတို့၏ မှတ်တမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။ အများစုမှာ အလှူမှတ်တမ်းများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမဒ္ဓတည်၍ အဖွဲ့အစည်းပြု နေထိုင်ခဲ့ကြသော ထိုခေတ်၏ ပုံရိပ်မှတ်တမ်းများ (သို့) ကျောက်စာများလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျောက်စာများအနက် တမူခြားသော ကျောက်စာတစ်ချပ်ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ကျောက်စာအများစုသည် အလှူကောင်းမှု ဆိုင်ရာမှတ်တမ်းများသာ ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။ မည်သို့သော ကောင်းမှုပြုသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းများ ပါဝင်သည်။မည်သို့မည်မျှ ကုန်ကျသည်။ ထို့အတွက် ရလိုသောဆုအမျှဝေနှင့် မိမိကောင်းမှုတည်တံ့စေရန်ကျိန်စာစသဖြင့် ရေးထိုးထားလေ့ ရှိကြသည်။ ယခုတင်ပြမည့်ကျောက်စာမှာမူ အလှူမှတ်တမ်းမဟုတ်။ ကောင်းမှုကား ဖြစ်နိုင် ပါသည်။ ရေးထိုးသူက မိမိသည် သတ္တဝါအများကို မပင်ပန်း ၊မဆင်းရဲ စေလိုသော စေတနာ အရင်းခံနှင့် ပြောကြောင်း ၊ထိုကောင်းမှုအတွက် ဆုတောင်း ပါဝင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

တစ်နည်းဆိုပါလျှင် ထိုခေတ်ထိုအခါက သက်ဦးဆံပိုင် ပြည့်ရှင်မင်းတစ်ပါး၏ အမိန့် ကြေငြာချက်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ယနေ့ခေတ်အလိုအရမူ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးအတွက် တရားဝင်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သော ဥပဒေစည်းမျဉ်း တစ်ရပ်သဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ သက်ဦးဆံ ပိုင်ခေတ် မင်းဇကေရာဇ်အဖြစ် စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ရနေသောအခါတွင် ဤသို့သော ကျောက်စာ ရေးထိုးကာ အများပြည်သူကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့သော မြန်မာမင်းတစ်ပါး၏ စီမံခန့်ခွဲရေး နည်းလမ်းတစ်ခု အဖြစ်မြင်တွေ့ခွင့်ရနိုင်ခြင်းနှင့်အတူ တွေ့ရှိရသမျှသောကျောက်စာတို့အနက် အကြောင်းအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ပါ ထူးခြားရှားပါးစွာ တွေ့ရှိရခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်ထောက်ကထိက၊ ဒေါက်တာ၊ မြန်မာစာဌာန၊ ဟင်္သာတတက္ကသိုလ်

ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများသည် ပုဂံခေတ်၏ အပြောစကားများကို ပုံဖော်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ အပြောဘာသာစကား မှတစ်ဆင့် ကူးပြောင်းရောက်ရှိလာသော အရေးဘာသာစကားသည် ထိုခေတ်နိုင်ငံနှင့် လူမျိုး၏ ရုပ်တည်မှုကို သက်သေခံလေ့ရှိပါသည်။

ဤစာတမ်းတွင် ထိုသို့သော သက်သေခံကျောက်စာတစ်ချပ်ဖြစ်သည့် ကျစွာမင်း အမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာပါဝါကျများကို လေ့လာတင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

Ogus[on

လူတို့အသုံးပြုနေကြသော ဘာသာစကားတွင် အဓိက အရေးကြီးဆုံးအချက်မှာ အဓိပ္ပာယ် သိမြင်နားလည်ရေး ဖြစ်ပါသည်။ထို့ကြောင့် အရေးဘာသာစကားတွင်လည်း အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်ရေး အဓိကအထူးပြုပါသည်။ ယခုတင်ပြမည့် ပုဂံခေတ်ကျောက်စာတစ်ချပ်ဖြစ်သော ကျစွာမင်း အမိန့်တော် ပြန်တမ်းသည်လည်း ဖတ်ရှုသူ အဓိပ္ပာယ်နားလည်အောင် ရေးထိုးထားသော အရေး စကား တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အရေးစကားအဖြစ် ရပ်တည်ရေးအတွက် ဘာသာစကားဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းမှုအဆင့်များ ရှိပါသည်။ ထိုအဆင့်များတွင် ဝါကျသည်လည်း အရေးကြီးဆုံးအဖြစ် ပါဝင်ပါသည်။

>]Ogus[on qvonteut"ym,&atmi pepwuspp0xm;aom y' tptaygi;’[1]

ဟု သတ်မှတ်ကြပါသည်။

ထိုဝါကျများသည် ဖော်ပြချက်များ၊ မေးခွန်းများ၊ အံ့အားသင့်ချက်များ၊ အမိန့်များ စသည် လူမှုကိစ္စ ခံစားသမျှတို့ကို အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင် ပုံစံတကျ ဖွဲ့စည်းထားသော အရေးစနစ် အဆင့်တစ်ခုသာဖြစ်ပါသည်။ ခံစားမှုများ၊ အသိပေးလိုမှုများ၊ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်များကို ဝါကျက သယ်ဆောင်ပေးပါသည်။

>]a&Jaemu tptp0reueí qv&i;t"ym, jynpaom pum;v; tp taygi;u Ogus[ac:\}[2]

ဟုနည်းသစ်မြန်မာသဒ္ဒါစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားမှုကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဒါ အသုံးမှန်လျှင်၊ ဆိုလိုချက်အဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်ပြည့်စုံမှုရှိလျှင်ဝါကျဟုသတ်မှတ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ် နိုင်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို အခြေခံ၍ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဝါကျအမျိုးမျိုး ဖွဲ့စည်းနိုင်ပါသည်။

Ogus trs\; tpm;cjcm;r

ဝါကျတွင် ဆိုလိုသောအနက်အဓိပ္ပာယ်သို့ ရောက်အောင် ပြောဆိုသောစကားခွန်းဝါကျ (သို့) အရေးဝါကျဟုရှိပါသည်။ ထိုစကားခွန်းဝါကျ (သို့) အရေးဝါကျသည် စကားတစ်လုံး တည်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ စကားလုံးပေါင်းများစွာ စုဖွဲ့သောစကားစု၊ ပုဒ်၊ ပုဒ်စုများစွာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ပြောလို၊ရေးလိုသော အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြည့်စုံသည်နှင့် ထိုဝါကျကို အဆုံးသတ် ပါသည်။ အပြောစကား၌ပင် နားလည်ရုံအဓိပ္ပာယ်သိရုံ စကားခပ်တိုတိုပြောတတ်သူနှင့် ပြောလို သည်ကို သိုင်းဝိုင်း ပြောတတ်သူဟုရှိရာ ဝါကျတွင်လည်း ဤသဘောမျိုးကို တွေ့နိုင်ပါသည်။

---

၁ မြန်မာစာအဖွဲ့၊၂၀၀၅၊၃၃၂။

၂ သောင်းလွင်၊ဆရာ၊၁၉၇၆၊၃၃၂။

ဘာသာစကားရှိ သဒ္ဒါစနစ်အရ ဝါကျအမျိုးအစားများခွဲခြားရာတွင် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအရဝါကျများနှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်အရဝါကျများ ဟူ၍ တွေ့ရပါသည်။

(u)zGJpnf;wnfaqmufyHk t&0gusrsm;

ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအရ ဆိုသည်မှာ ဝါကျအဖြစ်ရပ်တည်နိုင်ရေး သဒ္ဒါစနစ်အရ ဝါစင်္ဂများကို နေရာတကျ အဆင့်ဆင့် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းရမှုကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သဒ္ဒါစနစ် အတွင်း ဖွဲ့စည်းပုံ အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝါကျများကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအရ ဝါကျများဟု သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာဝါကျ၏ အခြေခံဖွဲ့စည်းပုံမှာ ကတ္တားပုဒ် တစ်ခုနှင့် ကြိယာပုဒ်တစ်ခု ပါဝင်ပါသည်။ ထိုအခြေခံဖွဲ့စည်းပုံမှ တစ်ဆင့် အမျိုးမျိုးသော ဖွဲ့စည်းမှုများဖြင့် ဝါကျအမျိုးမျိုး ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်ပါသည်။ ထိုဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအရ ဝါကျနှစ်မျိုး ခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်ရာ ၎င်းတို့မှာ ဝါကျရိုး နှင့် ဝါကျရော ဖြစ်ပါသည်။

(c) teuft"dyÜm, f t&0gusrsm;

မြန်မာသဒ္ဒါ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ ဝါကျများခွဲခြားရာတွင် ဝါကျ(၅)[1] မျိုးတွေ့နိုင် ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ

(၁) ထုတ်ဖော်ဝါကျ
(၂) မေးခွန်းဝါကျ
(၃) ငြင်းပယ်ဝါကျ
(၄) တိုက်တွန်းဝါကျ
(၅) ဆန္ဒဝါကျ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(1) xkwfazmf0gus

ထုတ်ဖော်ဝါကျဟူသည်

'wppwp&m jyKjcif;? jzpfjcif;? &Sdjcif;udk jyaom 0gusudk xkwfazmf0gus [ac:onf/'[2]

ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အပြုအမူ၊ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေ စသည်တို့ကို သိရှိစေလိုသော ရည်ရွယ်မှုဖြင့် ရေးသားသော ဝါကျမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

သာဓက ။ ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အရှေ့တောင်အာရှတွင် တည်ရှိသည်။
မန္တလေးမြို့တွင် မြနန်းစံကျော် ရွှေနန်းတော် ရှိသည်။
ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဖြစ်သည်။

(2) ar; cGef;0gus

မေးခွန်းဝါကျဆိုသည်မှာ

]wppwp&mudk ar;jref;aom0gusudk ar;cGef;0gus [ac:onf/'[3]

ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။မေးခွန်းဝါကျကို အမေးဝါကျဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ သိလိုစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေချာစေလိုသော သဘောဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိုမိုတိကျစေလိုသော သဘောဖြင့်လည်းကောင်း ရေးသားသောအခါတွင် မေးခွန်းဝါကျမျိုး အသုံးပြုလေ့ ရှိပါသည်။

---

၁ မြန်မာစာအဖွဲ့၊၂၀၀၅။၁၉၅။
၂ မြန်မာစာအဖွဲ့၊၂၀၀၅။၁၉၅။
၃ –ယင်း–။

သာဓက ။ ။ ရိုးသားမှုသည် အကောင်းဆုံးဟု ပြောသူတိုင်းကို ရိုးသားသူဟု သင် ယုံကြည်
နိုင်ပါမည်လား။
စာမေးပွဲ ဘယ်တော့လဲ။
စာမေးပွဲ မည်သည့်လတွင် ကျင်းပမည်နည်း။

(3) jii;y,0gus

ငြင်းပယ်ဝါကျဆိုသည်မှာ

‘wppwp&mrjyjci;? rjzpjci;? r&jci;u jyaom0gusu jii;y,0gus [ac:on/’[1]

ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ထိုငြင်းပယ်ဝါကျကို အငြင်းဝါကျဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို လက်မခံလိုသော၊ ငြင်းဆိုလိုသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ပြောဆိုသည့်အခါ၊ ရေးသားသည့် အခါများတွင်လည်း ထိုဝါကျမျိုးကို အသုံးပြုလေ့ရှိပါသည်။

သာဓက။ ။ငါမသိဘူး။
ဆရာ စာရှင်းပြနေစဉ် ကျွန်တော် မငိုက်တတ်ပေ။
ကျွန်တော်သည် လူကောင်းမဟုတ်သည့်တိုင် လူဆိုးတော့ မဟုတ်ပါ။

(4)wuwe;0gus

တိုက်တွန်းဝါကျဆိုသည်မှာ

‘ trelay;jci;? apci;jci;? E;aqmjci;? awmi;yejci;? awmi;qjci; ponwu jyaom0gusu wuwe;0gus [ac:on/’[2]

ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ထိုဝါကျမျိုးကို အမိန့်ပေးဝါကျဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ အများအားဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုကို လုပ်ကိုင်ရန်၊ လက်ခံရန် အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ပြောဆိုရေးသားသည့်အခါများတွင် ထို ဝါကျမျိုးကို အသုံးပြုလေ့ရှိပါသည်။

သာဓက။ ။အမိနိုင်ငံတော်ကို ချစ်ပါ။
အဖော်မပါဘဲ ခရီးမသွားနှင့်။ မတော်တာလဲ မပြည်းမစားနှင့်။

(5)qE0gus

ဆန္ဒဝါကျဆိုသည်ကို မြန်မာစာအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော မြန်မာသဒ္ဒါစာအုပ်တွင်

]qawmi;jci;? qay;jci;? useqjci;? useqjci; wujyaom 0gusu qE 0gus[ac:on}[3]

ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

သာဓက။ ။ စမ်းလိုအေး၍ ပန်းလိုမွှေးပါစေ။
ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိပါစေနှင့်။
ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းပါစေသတည်း။

---

၁ –ယင်း–။
၂ မြန်မာစာအဖွဲ့၊၂၀၀၅။၁၉၅။
၃ –ယင်း–။

ဤစာတမ်းတွင် ဝါကျများကို အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ လေ့လာရာတွင် အထက်ပါ ဖွင့်ဆိုချက်များနှင့်အညီ လေ့လာတင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

uspmri; t relawmjyewr;ausmupm 0gusrsm;av vmcsu

ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာ၏ ဝါကျများကို လေ့လာတင်ပြရာတွင် အနက်အဓိပ္ပာယ် ရှုထောင့်မှသာ လေ့လာတင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

teu t"ym, t& 0gus½;rsm;av vmcsu

ကျစွာမင်း၏ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာကို ကျောက်ချပ်၏ ရှေ့မျက်နှာနှင့် ကျောမျက်နှာ မျက်နှာနှစ်ဖက်လုံးတွင် ရေးထိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကျောက်ချပ်တွင် စုစုပေါင်း စာကြောင်းရေ (၁၀၃) ကြောင်း ပါရှိပါသည်။ ဝါကျအရေအတွက်အားဖြင့် (၆၈)ခုပါဝင်ပါသည်။ ၎င်းတွင် ဝါကျ ရိုးနှင့် ဝါကျရောနှစ်မျိုးစလုံးကို တွေ့ရပါသည်။

ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာတွင် ဝါကျရိုး (၁၇)ခု ပါရှိသည်။ ထိုဝါကျရိုးများကို အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ လေ့လာကြည့်ပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

၁။ xwazm0gusrsm;

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	ဤမ်လေ မနိယ်။	
၂။	ဤယ်ကာ မင်တကာ အမန္တန်ဟုတ် (အာ)။	
၃။	အယင်တိုဝ်ကာ (မိ)အ(စာလျှင်) ဖ္ဖစ်သတေ။	
၄။	(အသက်မ္ဘ)င်ခြင်ကာ ငြယ်အသက်ဖ္ဖင်ကာ အနှစ်တသိန်။	

2/wuwe;0gusrsm;

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	နင်အလွှံသော (လုမျာ) တကာတိုဝ် ဦသာထက်အာ တင်လှာ (လင့်)။	
၂။	အလှူလေပိယ်အပ်ဇ။	
၃။	သတင်လေသုံအပ်ဇ။	
၄။	ကောင်သောအကျင်ကာ ကျင်အပ်ဇ။	
၅။	တန်ဆောင်ပွ္ဂု။	
၆။	ပိတန်ဆင်။	
၇။	စည်ပသာလေတိ။	

3/ tar;0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	ခိုဝ်စသောသုတိုဝ်ကာ အဖယ်ဟုခလိ(မ်)နေ့။	

4/ tjii;0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	ဤ်ယ်စကာကာ ယခုထိသာမဟုတ်။	

5/ qE0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	သတ္တာတကာလေ ချံသာစိယ်သတေ။	
၂။	မိုဝ်လိယ်လေ ကောင်စိယ်သတေ။	
၃။	ပြည်တယ်လေ ချံသာစိယ်သတေ။	

အထက်ပါဝါကျများသည် ဝါကျတိုများဖြစ်ပြီး ပြောလိုသမျှ အတိုဆုံးအကျဉ်းချုံး ရေးလျက် အဓိပ္ပာယ် ပိုမိုအားကောင်းပေါ်လွင်စေသည့် ဝါကျရိုးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ယနေ့ခေတ် တိုက်တွန်းဝါကျများတွင် အသုံးပြုရေးသားခြင်းမရှိတော့သည့် အမိန့်ပေးမှုအဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်စေမည့် ဝါကျအဆုံးသတ်ပစ္စည်း၊(သို့) ကြိယာနောက်ဆက်စကားလုံး 'လင့်' အသုံးကို တွေ့ရနိုင်ပါသည်။ ထိုအသုံးကြောင့် တိုက်ရိုက်ပြောစကားသံကို ကြားယောင် မြင်ယောင်လာစေကာ မည်သို့ ပြုမူဆောင်ရွက်ရမည်ဆိုသည်ကိုထင်ရှားလာစေသော၊ အနက်အားကောင်းလာစေသော ရှားပါးသည့် သဒ္ဒါအသုံး စကားလုံးတစ်ခု ဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ 'ဟုတ်အာ'၊ 'မဟုတ်' စသောအပြောသုံး စကားလုံးများကြောင့်လည်း ဝါကျ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုမိုပြတ်သားစေကာ ပြောသူ၏လေသံကို ကြားယောင်လာစေနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ ဝါကျများသည် ဝါကျတိုဝါကျရိုးများ ဖြစ်ခြင်း၊ ကတ္တား ကြိယာ စသည့် သဒ္ဒါအသုံးများကို ကျစ်လျစ်စွာ အသုံးပြုထားနိုင်ခြင်း၊ အပြောသုံးစကားများ ထည့်သွင်းရေးဖွဲ့ထားခြင်း၊ အကြောင်းအရာနှင့်လိုက်ဖက်ညီစွာ ဝါကျအမျိုးအစားများကို နေရာ တကျ ဆက်စပ်ရေးသားနိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ကျစ္စာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာပါ ဝါကျရိုးအချို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာပါက

(၁)ဤ်မ်လေ မနိယ်။ xwazm0gus 0gus½;

– ဤ်မ်လေ နေရာပြပုဒ်

– မနိယ် ကြိယာပုဒ်

(၂)ကောင်သောအကျင်ကာ ကျင်အပ်ဇ။ wuwe;0gus 0gus½;

– ကောင်းသော ကြိယာပုဒ်

– အကျင့်ကား ကံပုဒ်

– ကျင့်အပ်၏ ကြိယာပုဒ်

(၃)ခိုဝ်စသောသုတိုဝ်ကာအဖယ်ဟုခလိ(မ်)နေ့။ tar;0gus0gus½;

– ခိုဝ်စသောသုတိုဝ်ကာ ကတ္တားပုဒ်

– အဖယ်ဟု အကြောင်းပြပုဒ်

– ခလိ(မ်)နေ့ ကြိယာပုဒ်

(၄)ဤယ်စကာကာ ယခုထိသာမဟုတ်။ tjii;0gus0gus½:

– ဤယ်စကာကာ ကတ္တားပုဒ်

– ယခုထိသာ အချိန်ပြပုဒ်

– မဟုတ်။ ကြိယာပုဒ်

(၅)မိုဝ်လိယ်လေ ကောင်စိယ်သတေ qE0gus 0gus½;

– မိုဝ်လိယ်လေ ကတ္တားပုဒ်

– ကောင်စိယ်သတေ ကြိယာပုဒ်

ဟုတွေ့ရပါမည်။ အထက်ပါဝါကျများအရ ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာပါ ဝါကျရိုးများသည် ယနေ့မြန်မာသဒ္ဒါဝါကျဖွဲ့ထုံးများလာ အခြေခံဝါကျဖွဲ့နည်းများနည်းတူ သဒ္ဒါစနစ်၊ အထားအသို မှန်ကန်စွာ ရေးသားထားပြီး ဆိုလိုသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ ရေးဖွဲ့ထားနိုင်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

teu t"ym, t& 0gusa&mrsm;avvmcsu

ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာတွင် ဝါကျရောေ(၅၁)ခု ပါရှိသည်။ ထိုဝါကျရောေများကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှုထောင့်မှ လေ့လာကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါမည်။

1/xwazm0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	မွတ်စွာသော (ပုရှာသ္ခိင် သဗ္ဗည္ဓု) စကာကိုဝ် မှီရုယ် ဆိုဝ်သတေ။	
၂။	ကြောက်လန်လျက် (ဟိ)ယ် ကုန်တေ။	
၃။	ထိုဝ်ချံသာဟုတ်သောသည်ကာ ကိုဝ်သတ်(လတံ)(ဧ) သာ ချံသာတေ။	
၄။	ဤယ်လူတွင် စည်စိမ်ချံသာ (ကြွယ်)ဝသော ဖွစ်အံသတေ။	

2/wuwe;0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	(နင်)လူမျာတကာတိုဝ် ဤယ်လူတွင်သောချံသာ (တမုန္တန်သောချံသာ(ကိုဝ်။ လို)ဝ်သောသူကာဤဘေစာကာကိုဝ်ရိုဝ်သိယ်သော(ယုံသောမူရု)ယ် လှမစောက် နာထောင်ရုယ် နာအပ်ဧ။	
၂။	ဤယ်သိုဝ်မုရုယ် ကျွောက်စာတိုင်စာကိုဝ် နာစိယ်ကုန်သတေ။	
၃။	ဤသိုဝ် နှစ်လုံမူရုယ် နာအပ်ဧ။	
၄။	စာဖတ်သသူလေ........စိယ်သတေ။	
၅။	တိုင်မဟိယ် ....နာပါစိယ်ကုန်။	

3/ t ar;0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	အသိုဝ်မူရယ် နာစိယ်သတေ။	
၂။	အသိုဝ်သတ်ခြင်နေ့ဟူမူကာ ....ခွေ ။	
၃။	မခိုဝ်စသောသုလျင်လေ......နှစ်လုံဆိုဝ်ငြယ်စွာ သမတ်လော။	
၄။	၄။ကြာစွာ..............မကြာ (ဖူ)(မ)လော။	
၅။	၅။တြူာတွင်လေ ဤယ်သိုဝ် မိန်ဇမတ်လော။	
၆။	ထိုဝ်ကာ ချံသာတေ ရဇလော။	

4/ tjii;0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	အ(ဖယ်ကြောင်) (နေ့ဟူမူ)ကာ အာကြင်ကြောင် ဤယ်(ဂ)စကာကာ မိ ၂ (ကိုဝ်ပြညာ) (ဖွင်) ကြံရယ် ဆိုဝ် (သော) မဟုတ်စွံ။	
၂။	သြ ဤမင်ကြီကာ ....မဟုတ်တကာ။	
၃။	မမိသကြာလေ ....မချံသာ (စွံ)(ဧ)တ။	
၄။	။ယခင်အစန်စန် ....မဟိယ်ဖူ ။	

5/ qE0gus

စဉ်	အကြောင်းအရာ	ကြောင်းရေ
၁။	ဤယ်သိုဝ် ဂမုသောကောင်မှုဏ္ဍိုဝ်ကာ နိယ်ရပန်ပစ်စည်လေ ဖွစ်စိယ်သတေ။	

ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာတွင်အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ လေ့လာတွေ့ရှိရသော ဝါကျရေးများသည် သိမြင်စေလိုသည့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်စေသော ဝါကျများ ဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။တင်ပြလိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်နှင့်လိုက်ဖက်ညီသော ဝါကျအမျိုးအစား များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့အကြောင်းအရာနှင့် လိုက်ဖက်ညီစွာ ရွေးချယ်ရေးသားထားနိုင်သည့် အတွက် ကျစွာမင်း၏ စိတ်ဆန္ဒ၊လိုအင်တို့ကို တစ်ပြိုင်တည်း သိမြင်သဘောပေါက် စေနိုင်သည့် အပြင် ညွှန်ကြားချက်များ၊ တိုက်တွန်းစကားများကြောင့်လည်း စာဟန်ကို ပိုမိုသွက်လက် ထက်မြက်စေကာအကြောင်းအရာကို လေးနက်စွာထောက်ပံ့ပေးသွားနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ပါသည်။

ကျစွာမင်း အမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာပါ ဝါကျရေးများကို သဒ္ဒါအရ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာမည် ဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

(၁) မွတ်စွာသော (ပုရှာသ္ခိင် သဗ္ဗည္) စကာကိုဝ် မှီရယ် ဆိုဝ်သတေ။	xwazm0gusa&m
– ဆိုဝ်သတေ	အမှီခံဝါကျကဏ္ဍ
– ဆိုဝ်သတေ	ကြိယာပုဒ်
– မွတ်စွာသော (ပုရှာသ္ခိင် သဗ္ဗည္) စကာကိုဝ် မှီရယ်	အမှီဝါကျကဏ္ဍ
– မွတ်စွာသော	ကြိယာဝိသေသန
– (ပုရှာသ္ခိင် သဗ္ဗည္) စကာကိုဝ်	ကံပုဒ်
– မှီရယ်	ကြိယာပုဒ်

(၂) (နင်)လူများတကာတိုဝ် ဍာ်ယ်လူတွင်သောချံသာ(တမုန္ဒန်သောချံသာ	
(ကိုဝ်။လို)ဝ်သောသူကာ ဍာ်ဘဇာကာကိုဝ် ရိုဝ်သိယ်သော(ယုံသောမူရု)ယ်	
လုမစောက်နာထောင်ရုယ်နာအပ်ဇ။	wuwe;0gusa&m
– နာအပ်ဇ။	အမှီခံဝါကျကဏ္ဍ
– နာအပ်ဇ၏	ကြိယာပုဒ်
– (နင်)လူများတကာတိုဝ် ဍာ်ယ်လူတွင်သောချံသာ (တမုန္ဒန်သောချံသာ	
(ကိုဝ်။လို)ဝ်သော သူကာ ဍာ်ဘဇာကာကိုဝ် ရိုဝ်သိယ်သော (ယုံသောမူရု)ယ်	
လုမစောက်နာထောင်ရုယ်	အမှီဝါကျကဏ္ဍ
– (နင်)လူများတကာတိုဝ်	အာလုပ်ပုဒ်
– ဍာ်ယ်လူတွင်သောချံသာ	အချိန်ပြပုဒ်
– (တမုန္ဒန်သောချံသာ(ကိုဝ်	နေရာပြပုဒ်
– လို)ဝ်သော သူကာ	ကတ္တားပုဒ်
– ဍာ်ဘဇာကာကိုဝ်	ကံပုဒ်
– ရိုဝ်သိယ်သော	ကြိယာဝိသေသန
– (ယုံသော	ကြိယာဝိသေသန
– မူရု)ယ်	ကြိယာပုဒ်
– လုမစောက်	ကြိယာဝိသေသန
– နာထောင်ရုယ်	ကြိယာပုဒ်
(၃) အသိုဝ်မူရုယ် နာစိယ်သတော။	tar;0gusa&m
– နာစိယ်သတော	အမှီခံဝါကျကဏ္ဍ
– နာစိယ်သတော	ကြိယာပုဒ်
– အသိုဝ်မူရုယ်	အမှီဝါကျကဏ္ဍ
– အသိုဝ်	အမေးပစ္စည်း
– မူရုယ်	ကြိယာပုဒ်
(၄)အ(ဖယ်ကြောင်) (နှေဟူမူ)ကာ အာကြင်ကြောင် ဍာ်ယ်(ဘ)စကာကာ	
မိ ၂ (ကိုဝ်ပြဉာ) (ဖွှင်) ကြံရုယ် ဆိုဝ် (သော) မဟုတ်စွံ။	tjii;0gusa&m
– ဆိုဝ်(သော)မဟုတ်စွံ	အမှီခံဝါကျကဏ္ဍ
– ဆိုဝ်(သော)	ကြိယာပုဒ်
– မဟုတ်စွံ	ကြိယာပုဒ်

- အ(ဖယ်ကြောင်) (နေ့ဟူမူ)ကာ အာကြင်ကြောင် ဤယ်(ဇ)စကာကာ
  မိ ၂ (ကိုဝ်ပြည်ာ) (ဖွင်) ကြံ့ရှယ် — အမှီဝါကျကဏ္ဍ
- အ(ဖယ်ကြောင်) — အကြောင်းပြပုဒ်
- နေ့ — အမေးပစ္စည်း
- ဟူမူ)ကာ — ကြိယာပုဒ်
- အာကြင်ကြောင် — အညွှန်းနာမ်ပုဒ်
- ဤယ်(ဇ)စကာကာ — ကတ္တားပုဒ်
- မိ ၂ (ကိုဝ်ပြည်ာ) (ဖွင်) — အသုံးခံပြပုဒ်
- ကြံ့ရှယ် — ကြိယာပုဒ်

(၅)ဤယ်သိုဝ် ဇ မုသော ကောင်မှုက္လိုဝ်ကာ နိယ်ရပန်ပစ်စည်လေ
  ဖွစ်စိယ်သတေ။ — qE0g usa&m
- ကာင်မှုက္လိုဝ်ကာ နိယ်ရပန်ပစ်စည်လေ ဖွစ်စိယ်သတေ။ — အမှီခံဝါကျကဏ္ဍ
- ကောင်မှုက္လိုဝ်ကာ — ကတ္တားပုဒ်
- နိယ်ရပန်ပစ်စည်လေ — အကျိုးမျှော်ပြပုဒ်
- ဖွစ်စိယ်သတေ။ — ကြိယာပုဒ်
- ဤယ်သိုဝ် ဇ မုသော — အမှီဝါကျကဏ္ဍ
- ဤယ်သိုဝ် — အညွှန်းနာမ်ပုဒ်
- ဇ — ကတ္တားပုဒ်
- မု (သော) — ကြိယာပုဒ်

ဝါကျရောမျိုးသည် ကျစ္စာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာတွင် အများဆုံး တွေ့ရသော ဝါကျအမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝါကျများသည် ကျောက်စာပါ အကြောင်းအရာများ ကို အဓိကပံ့ပိုးပေးနိုင်သော ဝါကျများလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအရ သဒ္ဒါစနစ်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုထားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပြီး ဆိုလိုရင်းအနက်အဓိပ္ပာယ်များကို တိကျစွာဖော်ထုတ်ရေးသား နိုင်သော ဝါကျများ ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ဝါကျများတွင် ပါဝင်သော သဒ္ဒါအစိတ်အပိုင်းများကို အသေးစိတ်လေ့လာပါက ဝိဘတ်၊ ပစ္စည်း၊ သမ္ဗန္ဓ၊ ကြိယာထောက်၊ နာမ်စားစသဖြင့် စနစ်ကျနမှန်ကန်စွာ ထားရှိ ရေးထိုးထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ဝိဘတ် (၈)မျိုးကိုကြိမ်ရေ (၅၇)ကြိမ်၊ ပစ္စည်း(၄)မျိုးကို ကြိမ်ရေ(၇၂)ကြိမ်၊ သမ္ဗန္ဓ (၉)မျိုးကို ကြိမ်ရေ(၁၂၆)ကြိမ်၊ ကြိယာထောက် (၅)မျိုးကို ကြိမ်ရေ(၁၁)ကြိမ်၊ အညွှန်းခံ နာမ်စားများဖြစ်သော အကြင်၊အယင်၊ဤ၊ထိုစသည်တို့ကို စုစုပေါင်း (၃၄)ကြိမ်၊ ပြောသူနာမ်စား ဖြစ်သော ‘ငါ’ (၃)ကြိမ်၊ မိမိ(၁)ကြိမ်၊ ကြားနာသူနာမ်စား ‘နင်’ (၃)ကြိမ် စသဖြင့်အသုံးပြု ရေးသားထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ‘သော’ကိုပုဒ်ပြောင်းပစ္စည်းအဖြစ် (၄၅)ကြိမ်သုံးထားပြီး ယနေ့ခေတ် သဒ္ဒါနောက်ဆက် အမျိုးအစား ‘ခြင်း’ အဖြစ် (၃၇)ကြိမ် အသုံးပြုထားပါသည်။ အထက်ပါတို့ အနက် ကြိမ်ရေအများဆုံး သမ္ဗန္ဓအဖြစ် ရှယ်(၄၂)ကြိမ်၊ ဝိဘတ ်‘ကို’ (၁၇)ကြိမ်၊ နာမ်စား‘ဤ’ (၂၁) ကြိမ် တို့ကို တွေ့ရပါသည်။

လုံးချင်းကြိယာ (၃၅)လုံး အသုံးပြုထားပြီး 'မှ' ကြိယာကို (၁၂)ကြိမ်သုံးစွဲထားကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ကြိယာလုံးတွဲများအနေဖြင့် 'ခိုဝ်စာ'၊ 'မိယ်လျဝ်'၊ 'ကြောက်လန့်'၊ 'ဆင်ခဝ်' စသည်တို့ကို တွေ့ရပါသည်။လုံးထပ်ကြိယာဝိသေသန အသုံးများအဖြစ် 'နုပ်နုပ်ထု'၊ 'ရှုပ်ရှုပ်ခတ်'၊ 'ရဲရဲထည့်'၊ 'ကျိုက်ကျိုက်ဆူ' စသည်တို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ပြင် ကြိယာနာမ်များ အဖြစ် 'အပျက်အစီး၊ အနိုင်အထက်၊ ခိုဝ်မှု၊ အပြစ်၊ သတ်ခြင်း၊ အရှင်' စသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နာမဝိသေ သနများအဖြစ် 'သူခိုဝ်ဤမ်၊ ကိုဝ်ပညာ၊ နှစ်လုံဆိုဝ်ငြယ်' စသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကြိယာ ဝိသေသနများအဖြစ် 'ရိုဝ်သိယ်၊ ဆင်ခြင်၊ ကြွယ်ဝ၊ ပူဇော်' စသည်တို့ကို လည်းကောင်း အသုံးပြု ရေးထိုးထားကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

အထက်ပါ သဒ္ဒါဆိုင်ရာ အသုံးများကြောင့် ကျောက်စာပါ အကြောင်းအရာသည် ပိုမို အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလာစေပါသည်။ မကောင်းမှုကြောင့် ရရှိမည့် တုန်လှုပ်ဖွယ် အပြစ်ဒဏ်များကို ထင်ရှားစွာ သိမြင်နားလည် ကြောက်ရွံ့စေပါသည်။ ထိုသိမြင်နားလည်မှုနှင့်အညီ မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်၍ ကောင်းသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုတတ်ရန် လမ်းညွှန်မှုကို လက်ခံသွား စေနိုင်သော မှန်ကန်သည့်သဒ္ဒါအသုံးဝါကျများ ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။

NcKio;oycSu

ဤစာတမ်းသည် ပုဂံခေတ်သက္ကရာဇ် (၆၁၁)ခုနှစ်တွင် ရေးထိုးခဲ့သော ကျစွာမင်း၏ အမိန့်တော်ပြန်တမ်း ကျောက်စာပါ ဝါကျများကို လေ့လာတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကျောက်စာသည် အုပ်ချုပ်သူဘုရင်မှ တိုင်းသူပြည်သားများလိုက်နာစေရန် ထုတ်ပြန်သောအမိန့် ကြေငြာစာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ပြည်သူများသို့ ထိရောက်စွာ အသိပေးလမ်းညွှန်နိုင်ရေးအတွက် ကျောက်စာရေးထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ရေးသားခဲ့သောဝါကျများ၊ စကားလုံးများသည် တိကျရှင်းလင်း၍ ဆိုလိုချက် ပေါ်လွင်စေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ အကြောင်းအရာအားဖြင့် အမိန့်ကိုလိုက်နာစေရန် အကြောင်းသင့်အကျိုးသင့် ရှင်းပြချက်များလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ဤကျောက်စာပါ ပြောစကားများသည် ဘုရင်၏ ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်ဖြင့် ကြံစည်၍ ဆိုသော စကားမဟုတ်။ ပြည်သူအများ ကိုးကွယ်ယုံကြည်အားထားရာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ပိုင်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏နှုတ်မြွက်စကားဖြစ်ကြောင်း၊ စကား၏တန်ဖိုးအတိမ်အနက်၊လေးနက်မှု မြင့်မြတ်မှန်ကန်မှု တို့ကို ညွှန်းဆိုသည်။ ယင်းနောက် အမိန့်ကိုမလိုက်နာသူ၊ အကျင့်ပျက်သူ(ခိုးမှုကျူးလွန်သူ)များ အပေါ် ရေးမင်းတို့၏အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပုံ၊ ဥပဒေစည်းမျဉ်းများရှိပုံများကို ဆက်လက်တင်ပြသည်။

သို့ရာတွင် ကျစွာမင်းအနေဖြင့် ပြည်သူများကို ထိုသို့ မဖြစ်စေချင်သည့်အပြင် ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုသို့အပြစ်မပေးချင်ပုံ၊ သတ္တဝါအများ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုကို မလိုလားပုံတို့ကို ရင်းနှီးစွာ ပြောပြသည့်အနေဖြင့် ရေးထိုးထားသည်။ ပြည်သူများ၊ သတ္တဝါများကို မိမိရင်သွေး ကဲ့သို့ သနားကြင်နာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကျောက်စာကို ရေးထိုးကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ထို့နောက် ပြည်သူများ ခိုးမှုမကျူးလွန်စေရန် လက်ရှိဘဝနှင့်နောင်ဘဝချမ်းသာရရာရကြောင်း လမ်းကောင်းများကို ညွှန်ပြသည်။ ခိုးမှုသည် တစ်ပါးသူထိခိုက်စေခြင်း၊ ခိုးသူကိုယ်တိုင်လည်း ဒုက္ခရောက်ရခြင်း၊ အပြစ်ဒဏ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရှောင်လွှဲမရနိုင်ခြင်းတို့ကို ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောအဖြစ်များနှင့် ယှဉ်ကာဆုံးမသည်။ ထိုသို့ဆုံးမပါလျက်နှင့် ကျူးလွန်သူကို စည်းမျဉ်း စည်းကမ်း ဓမ္မသတ်များနှင့်အညီ စီရင်ဆုံးဖြတ်ကာ အပြစ်နှင့်ထိုက်တန်သော ပြစ်ဒဏ် ပေးရခြင်းသည် ရေးမင်းတို့၏ အစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။

ထို့နောက် မိမိ၏စေတနာကောင်းဖြင့် လမ်းညွှန်ပြသော ဤကောင်းမှုအကျိုးကြောင့် ဆုတောင်းစကားဆိုရာတွင် မင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ပါး ပီသသော ပြည်သူနှင့် တိုင်းရေးပြည်ရာတို့အတွက် ဆုတောင်းခြင်းကို တွေ့ရပါသည်။

ကျောဘက်ကျောက်စာတွင် ခိုးမှုကျူးလွန်သူ ခံစားရမည့်အပြစ်များကို သရုပ်ဖော် ရေးထိုးထားသည်။ ထို့နောက် မိမိရေးထိုးသော ကျောက်စာတိုင်ကို ထားရှိရမည့်အခြေအနေ၊ ကျောက်စာတိုင်အမိန့်ကို ဖတ်ကြားစေရမည့် နေ့ရက်အချိန်အခါ၊ အဆင်အယင်နှင့် နာခံရမည့် ပြည်သူများ စုဝေးစေရမည့်နည်းလမ်း စသဖြင့် အသေးစိတ် လမ်းညွှန်ထားသော အမိန့်တော် ပြန်တမ်းကျောက်စာ ဖြစ်ပါသည်။

သဒ္ဒါဖွဲ့စည်းပုံအရဝါကျများအနေဖြင့် ဝါကျရိုး၊ဝါကျရောနှစ်မျိုးစလုံးကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဝါကျရောအချို့သည် ဝါကျတိုများ ဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ စကားပြောဟန်ပါသော ဝါကျများ၊ ဟန်ချက်ညီဝါကျများ၊ သရုပ်ဖော်ဝါကျများကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုသို့ ဝါကျဟန်စုံလင်စွာပါဝင်မှုကြောင့် အကြောင်းအရာ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ပိုမိုအားကောင်း ပြည့်စုံလာစေပါသည်။

အနက်အဓိပ္ပာယ်အရ ဝါကျအမျိုးအစားများကိုလည်း စုံလင်စွာတွေ့ရှိရပါသည်။ပြစ်မှုကျူးလွန်ပါက ခံယူရမည့်အပြစ်များ၊ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာတွင် တွေ့ကြုံရမည့် ဆင်းရဲဒုက္ခအဖြစ်အပျက်များကို သရုပ်ပေါ်စေရန် ရေးထိုးထားသည့် ထုတ်ဖော်ဝါကျများ၊ မိမိအမိန့်စကားကို စိတ်ဝင်စားစေမည့် အပြန်အလှန်စကားဆိုသည့်ဟန် အမေးဝါကျများ၊ ဘုရင့်လေသံကို ပေါ်လွင်စေသည့် တိုက်ရိုက်အမိန့်ပေးဝါကျများကို မှန်ကန်စွာ နေရာချထား ရေးထိုးသဖြင့် အနက် အဓိပ္ပာယ် ပိုမိုထင်ရှားအသက်ဝင်လာစေပါသည်။

အချို့သောဝါကျအနည်းငယ်မှအပ ကျောက်စာပါဝါကျများ၏သဒ္ဒါစနစ်ကျနပြီး အကြောင်းအရာနှင့် လိုက်ဖက်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုရေးသားထားကြောင်း လေ့လာသုံးသပ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျစွာမင်း အမိန့်တော်ပြန်တမ်းပါ ဝါကျများသည် ဖတ်ရှုသူပြည်သူများအား အသိ တရားနှင့် လမ်းညွှန်ထိန်းချုပ်ကာ အမိန့်ဥပဒေကို တိကျစွာလိုက်နာစေရန် ညွှန်ကြားနိုင်သော ဝါကျများဖြစ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

e*;

ဤစာတမ်းသည် ပုဂံခေတ် ကျစွာမင်းအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကျောက်စာပါ ဝါကျများကို လေ့လာ တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာအရေးအသား စတင်ခဲ့သည့် ပုဂံခေတ်နှင့် နှစ်ပေါင်း ထောင်ချီ ဝေးကွာခဲ့ပြီဖြစ်သော မျက်မှောက်ခေတ်စာအရေးအသားတို့သည် တစ်ထပ်တည်း မဖြစ်တော့ပါ။ ပြောင်းလဲတတ်သော ဘာသာစကား၏ သဘောသဘာဝနှင့်အညီ အရေးသည်လည်း ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ပြောင်းလဲခဲ့သော်လည်း ပြောင်းလဲနှုန်းနှေးသော အရေးအသား၏ သဒ္ဒါစနစ်မှာ တူညီမှုအချို့ ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ 'စာရေ့သွား နည်းနောက်လိုက်' ဟူသည့်အတိုင်း ပုဂံခေတ်အရေးမှ အခြေခံဖော်ထုတ်ခဲ့သော မျက်မှောက်ခေတ်သဒ္ဒါ ဝါကျဖွဲ့ထုံးများနှင့် ပုဂံခေတ်က ရေးထိုးခဲ့သည့် ကျောက်စာတစ်ချပ်မှ ဝါကျများကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အားနည်းချက်များကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်အကြံပြုပေးကြပါရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

aus;Z;wivm

þ oawoe pmwr;a&;om;&e cijyay;ygaom [omwwuov ygarmucsy a'guwmwiax;? 'w , ygarmucsy a'guwmrmvm? te;uy vr;ñeay;ygaom [omwwuov jrermpmXme ygarmu(XmerL;) a'guwmwiwia&? ygarmu a'guwmou te;jri Ei oawoepmwr; pppa&;cs , a&; tzUOiwu tx;yiaus;Z;wi &ygon/

usr;u;pm&i;

မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၁၉၉၉)။ *c&;aqmijrermt b"me* ရန်ကုန်၊ ဥက္ကာကျော်ပုံနှိပ်တိုက်။

မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၂၀၀၅)။ *jrermo 'g* ရန်ကုန်၊ တက္ကသိုလ်များပုံနှိပ်တိုက်။

သောင်းလွင်၊ဆရာ။ (၁၉၇၂)။ *jrermt u&maA '*၊ ရန်ကုန်၊ ဒေးလီဂေဇက်ပုံနှိပ်တိုက်။

ဇမောင်၊ဦး၊ပါမောက္ခ။ (၁၉၅၈)။ *y*ausmupmv ua&;pi* ၊ရန်ကုန်၊ ပညာနန္ဒပုံနှိပ်တိုက်။

aemuqquw

စဉ်	ကိုးကားချက်	စာမျက်နှာ
၁	Speech /spi:tʃ/ n 1.(U)way of speaking 2.(C) set of words spoken formally to a group of listener ***LONGMAN HANDY LEARNER'S DICTIONARY***,3rd Edition,2000, Edinburgh Gate, Harlow, Essex CM 202JE,England.	၅